

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2014 roku

Sąd Rejonowy w Białymstoku VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Ewa Dakowicz

Protokolant Elżbieta Bożena Pasiuk

przy udziale Prokuratora Dawida Roszkowskiego

po rozpoznaniu dnia 26.02.2014 r. sprawy:

K. H.

urodzonego (...) w B.

syna J. i I. z domu J.

skazanego prawomocnymi orzeczeniami w postaci:

1. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 22 sierpnia 2007 r. sygn. akt **III K 1877/07** za czyn popełniony w dniu 10.03.2007 r. na mocy art. 278 § 1 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata, oddano oskarżonego pod dozór kuratora, nałożono obowiązek naprawienia szkody, zasądzono koszty sądowe, postanowieniem z dnia 1.06.2005 roku zwolniono skazanego od dozoru, postanowieniem z dnia 07.05.2009 roku zarządzono wykonanie kary 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyżej wskazanym wyrokiem;
2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 16 października 2007 r. sygn. akt **III K 2877/07** za czyn popełniony w dniu 4 czerwca 2007 r. na mocy art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata oraz karę grzywny w wymiarze 160 stawek dziennych, przy czym jednak stawka dzienna w kwocie 10 zł, oddano oskarżonego pod dozór kuratora, zasądzono koszty sądowe, postanowieniem z dnia 01.04.2009 roku zarządzono wykonanie kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyżej wskazanym wyrokiem;
3. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 19 listopada 2008 r. sygn. akt **XV K 982/08** za czyn popełniony w dniu 16 stycznia 2008 r. na mocy art. 278 § 1 k.k. na karę 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata, oddano oskarżonego pod dozór kuratora, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zwolniono od kosztów sądowych, postanowieniem z dnia 18.04.2011 roku zarządzono wykonanie kary 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyżej wskazanym wyrokiem;
4. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 09 marca 2009 r. sygn. akt **VII K 451/08** za czyn popełniony w dniu 17 listopada 2007 roku na mocy art. 278 § 115 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, zasądzono koszty sądowe; postanowieniem z dnia 9 października 2009 roku odroczone oskarżonemu wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 6 miesięcy do dnia 09.04.2010 roku;
5. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 stycznia 2010 r. sygn. akt **XV K 1896/08** za czyn popełniony w dniach 29 i 30 kwietnia 2008 roku na mocy art. 13 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 16 maja 2008 roku na mocy 278 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono karę łączną w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności, zaliczono na poczet orzeczonej

kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 16 maja 2008 roku do dnia 4 sierpnia 2008 roku, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zwolniono od kosztów sądowych;

6. wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 22 lipca 2010 r. sygn. akt **XV K 651/10** za czyn popełniony w dniu 8 lutego 2009 r. na mocy art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności i za czyn popełniony w dniu 8 lutego 2009 r. na mocy art. 157 § 2 kk w zb. z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzono karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono o nawiazce i obowiązku naprawienia szkody oraz o kosztach procesu i opłacie;

7. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 lutego 2011 r. sygn. akt **XV K 512/10** za czyn popełniony w dniu 2 sierpnia 2009 r. na mocy art. 288 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego, zwolniono od kosztów sądowych, postanowieniem z dnia 9 listopada 2013 r. zamieniono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności na karę 30 dni aresztu;

8. wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 2 marca 2011 roku sygn. akt **XV K 438/10** za czyn popełniony w dniu 7/8 lutego 2010 r. na mocy art. 159 kk na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 7/8 lutego 2010 r. na mocy art. 193 kk na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 7/8 lutego 2010 r. na mocy art. 190 § 1 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 7/8 lutego 2010 r. na mocy art. 190 § 1 kk na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyny popełnione w dniu 10 stycznia 2010 r. przyjmując, że stanowią one ciąg przestępstw, o którym mowa w art. 91 § 1 kk, na mocy art. 217 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 10 stycznia 2010 r. na mocy art. 190 § 1 kk na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 15 stycznia 2010 r. na mocy art. 278 § 1 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 8 czerwca 2010r., to jest dniem wejścia w życie ustawy z dnia 5 listopada 2009r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy, ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 206/2009r., poz. 1589) w zw. z art. 4 § 1 kk oraz art. 91 § 2 kk orzeczono karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności; na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego C.H. C. w B. kwoty 1.729,00 zł (jeden tysiąc siedemset dwadzieścia dziewięć złotych); zasądzono zadośćuczynienia za doznaną krzywdę – z odsetkami w wysokości ustawowej liczonymi od tej kwoty od dnia 27 maja 2010r. do dnia zapłaty, zwolniono od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych;

9. wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 17 czerwca 2011 r. sygn. akt **VII K 533/10** za czyn popełniony w dniu 20 lutego 2009 r. na mocy art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności; orzeczono o kosztach procesu i opłacie.

I. Na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk, po rozwiązaniu kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem w sprawie XV K 651/10 Sądu Rejonowego w Białymstoku, łączy skazanemu K. H. kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wydanymi w sprawach **XV K 651/10 i VII K 533/10** Sądu Rejonowego w Białymstoku i wymierza skazanemu K. H. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza K. H. okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu, w tym okresy odbytych kar w tych sprawach.

III. W pozostałym zakresie wyroki jednostkowe podlegające łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania.

IV. Na mocy art. 17 § 1 pkt 7 kpk umarza postępowanie w zakresie połączenia kar objętych wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach III K 1877/07 i III K 2877/07.

V. Na mocy art. 572 kpk umarza postępowanie w zakresie połączenia kar objętych wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach XV K 982/08, VII K 451/08, XV K 1896/08, XV K 438/10 i XV K 512/10.

VI. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. S. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) w tym podatek VAT w kwocie 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych 60/100) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu.

VII. Zwalnia skazanego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt VII K 1020/13

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego i ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. H. został skazany prawomocnymi wyrokami:

10. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 22 sierpnia 2007 r. sygn. akt **III K 1877/07** za czyn popełniony w dniu 10.03.2007 r. na mocy art. 278 § 1 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata, oddano oskarżonego pod dozór kuratora, nałożono obowiązek naprawienia szkody, zasądzone koszty sądowe, postanowieniem z dnia 1.06.2005 roku zwolniono skazanego od dozoru, postanowieniem z dnia 07.05.2009 roku zarządzono wykonanie kary 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyżej wskazanym wyrokiem;

11. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 16 października 2007 r. sygn. akt **III K 2877/07** za czyn popełniony w dniu 4 czerwca 2007 r. na mocy art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata oraz karę grzywny w wymiarze 160 stawek dziennych, przy czym jednak stawka dzienna w kwocie 10 zł, oddano oskarżonego pod dozór kuratora, zasądzone koszty sądowe, postanowieniem z dnia 01.04.2009 roku zarządzono wykonanie kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyżej wskazanym wyrokiem;

12. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 19 listopada 2008 r. sygn. akt **XV K 982/08** za czyn popełniony w dniu 16 stycznia 2008 r. na mocy art. 278 § 1 k.k. na karę 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata, oddano oskarżonego pod dozór kuratora, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zwolniono od kosztów sądowych, postanowieniem z dnia 18.04.2011 roku zarządzono wykonanie kary 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyżej wskazanym wyrokiem;

13. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 09 marca 2009 r. sygn. akt **VII K 451/08** za czyn popełniony w dniu 17 listopada 2007 roku na mocy art. 278 § 115 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, zasądzone koszty sądowe; postanowieniem z dnia 9 października 2009 roku odroczone oskarżonemu wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 6 miesięcy do dnia 09.04.2010 roku;

14. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 stycznia 2010 r. sygn. akt **XV K 1896/08** za czyn popełniony w dniach 29 i 30 kwietnia 2008 roku na mocy art. 13 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 16 maja 2008 roku na mocy art. 278 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono karę łączną w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności, zaliczono na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 16 maja 2008 roku do dnia 4 sierpnia 2008 roku, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zwolniono od kosztów sądowych;

15. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 22 lipca 2010 r. sygn. akt **XV K 651/10** za czyn popełniony w dniu 8 lutego 2009 r. na mocy art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności i za czyn popełniony w dniu 8 lutego 2009 r. na mocy art. 157 § 2 kk w zb. z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzono karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono o nawiązce i obowiązku naprawienia szkody oraz o kosztach procesu i opłacie;

16. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 lutego 2011 r. sygn. akt **XV K 512/10** za czyn popełniony w dniu 2 sierpnia 2009 r. na mocy art. 288 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego, zwolniono od kosztów sądowych, postanowieniem z dnia 9 listopada 2013 r. zamieniono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności na karę 30 dni aresztu;

17. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 2 marca 2011 roku sygn. akt **XV K 438/10** za czyn popełniony w dniu 7/8 lutego 2010 r. na mocy art. 159 kk na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 7/8 lutego 2010 r. na mocy art. 193 kk na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 7/8 lutego 2010 r. na mocy art. 190 § 1 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 7/8 lutego 2010 r. na mocy art. 190 § 1 kk na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyny popełnione w dniu 10 stycznia 2010 r. przyjmując, że stanowią one ciąg przestępstw, o którym mowa w art. 91 § 1 kk, na mocy art. 217 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 10 stycznia 2010 r. na mocy art. 190 § 1 kk na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 15 stycznia 2010 r. na mocy art. 278 § 1 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 8 czerwca 2010r., to jest dniem wejścia w życie ustawy z dnia 5 listopada 2009r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy, ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 206/2009r., poz. 1589) w zw. z art. 4 § 1 kk oraz art. 91 § 2 kk orzeczono karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności; na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego C.H. C. w B. kwoty 1.729,00 zł (jeden tysiąc siedemset dwadzieścia dziewięć złotych); zasądzono zadośćuczynienia za doznaną krzywdę – z odsetkami w wysokości ustawowej liczonymi od tej kwoty od dnia 27 maja 2010r. do dnia zapłaty, zwolniono od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych;

18. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 17 czerwca 2011 r. sygn. akt **VII K 533/10** za czyn popełniony w dniu 20 lutego 2009 r. na mocy art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności; orzeczono o kosztach procesu i opłacie.

Skazany K. H. złożył wniosek o połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec niego w sprawach Sądu Rejonowego w Białymstoku o numerach sygnatur akt III Kp 298/10, XIII W 276/09, XV K 651/10, XIII W 1276/10, XIII W 2473/10, XV K 1332/10, XV K 438/10, XV K 512/10, XIII W 4706/10 i VII K 533/10 (k. 4).

Sąd zważył, co następuje:

Warunki orzeczenia kary łącznej określa art. 85 kk, który nakazuje orzeczenie kary łącznej, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Orzekając karę łączną, Sąd bierze za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Skazany wnioskował o połączenie kar z 10 spraw, jednakże Sąd z urzędu zobligowany był również rozważyć połączenie kar orzeczonych w sprawach: III K 1877/07, III K 2877/07, XV K 982/08, VII K 451/08 oraz XV K 1896/08 Sądu Rejonowego w Białymstoku. Obowiązek badania z urzędu wszystkich orzeczeń dotyczących skazanego przy wydawaniu wyroku łącznego sformułował Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 10 czerwca 2009 r. w sprawie II KK 15/09 (Prok.i Pr.-wkl. 2010/3/18) oraz w postanowieniu z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie II KK 312/10 ((...) nr 5/11, 1.2.15), stwierdzając, że w sytuacji, gdy Sąd nie dopatruje się możliwości połączenia w wyroku łącznym kar orzeczonych w wyrokach wskazanych we wniosku uprawnionego (...), ale dostrzega możliwość wydania wyroku łącznego, co do skazań niepowołanych we wniosku, jest obowiązany taki wyrok wydać. Dalej Sąd Najwyższy precyzuje, że stosowanie określonej w art. 85 kk instytucji kary łącznej, której to dopełnienie wskazanych w tym przepisie warunków stanowi w myśl art. 569 § 1 kpk priorytetową przesłankę warunkującą możliwość, ale i obowiązek, wydania wyroku łącznego, jako instytucji prawa karnego materialnego, nie jest uzależnione ani od woli skazanego, ani od woli samego sądu. Jednoznaczna kategoryczność brzmienia treści przepisu art. 85 kk ("sąd orzeka"), przesądza o tym, że

zawsze orzeczenie kary łącznej - o ile zaistnieją wszystkie w tym przepisie określone warunki - jest obowiązkiem, a nie jedynie uprawnieniem sądu.

W literaturze podnosi się ponadto, że w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego nie obowiązuje zasada skargowości, nie realizuje się bowiem funkcji ścigania, zatem sam wniosek o wydanie takiego wyroku nie jest w swej treści wiążący dla sądu (T. Grzegorzczak, Kodeks Postępowania Karnego, Komentarz, Zakamycze 2003).

Sąd nie badał tych wyroków ujętych we wniosku skazanego, co których nastąpiło zatarcie skazania i nie były z tego powodu ujęte w karcie karnej (XIII W 276/09, XIII W 1276/10, XIII W 2473/10, XIII W 4706/10).

Biorąc pod uwagę powyższe oraz analizując daty wyroków i czynów dotyczących skazanego Sąd stwierdził, iż w pierwszych dwóch wyrokach z karty karnej skazanego, czyli wydanych w sprawach III K 1877/07 (k. 25, 26) i III K 2877/07 (k. 27, 28) Sądu Rejonowego w Białymstoku brak jest podstaw do połączenia orzeczonych nimi kar z karami orzeczonymi w innych sprawach. Czyny w nich ocenione zostały już uprzednio objęte wyrokiem łącznym wydanym w sprawie XV K 1332/10 Sądu Rejonowego w Białymstoku – punkt I. wyroku (k. 43-35). Dlatego też postępowanie w zakresie połączenia kar orzeczonych wyrokami w sprawach III K 1877/07 i III K 2877/07 Sądu Rejonowego w Białymstoku umorzono na zasadzie art. 17 § 1 pkt 7 kpk.

Z kolei kara orzeczona w sprawie o sygn. akt XV K 512/10 Sądu Rejonowego w Białymstoku nie podlegała połączeniu z innymi, gdyż postanowieniem z dnia 9 listopada 2013 roku zamieniono karę pozbawiania wolności w wymiarze 6 miesięcy na karę 30 dni aresztu - w związku z ustawą z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy – Kodeks Postępowania Karnego oraz niektórych innych ustaw (k. 36-38). Przepięstwo, za które w powołanym wyżej sprawie został skazany K. H., w związku z wartością skradzionego mienia stanowi obecnie wykroczenie określone w art. 124 § 1 kw. Dlatego też nie ulega wątpliwości, że nie jest możliwe orzekanie kary łącznej w wypadku realnego zbiegu przestępstwa i wykroczenia, gdyż wynika to jednoznacznie z przepisów art. 85 k.k. i art. 9 § 2 k.w., a zatem kara orzeczona w powołanej wyżej sprawie także podlega odrębnemu wykonaniu. Dlatego też postępowanie w tej części umorzono na mocy art. 572 kpk.

Natomiast istniały przesłanki do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach XV K 651/10 (k. 41-42) i VII K 533/10 (k. 39-40) Sądu Rejonowego w Białymstoku. Czyny bowiem popełniono w dniu 20 lutego 2009 roku (sprawa VII K 533/10) oraz w dniu 8 lutego 2009 roku (sprawa XV K 651/10), zaś pierwszy wyrok zapadł w dniu 6 listopada 2009 roku w sprawie o sygn. akt VII K 533/10. Zatem przestępstwa te pozostają w zbiegu realnym, toteż było możliwe połączenie kar orzeczonych w tych dwóch sprawach.

Wyjaśnić trzeba w tym miejscu, że pod uwagę przy orzekaniu o wyroku łącznym brać należy pierwszy wyrok, nawet jeśli został on potem uchylony, ale następnie wydano wyrok skazujący (patrz: postanowienie SN z dnia 14.02.2006 r. w sprawie IV KK 391/05 - OSNwSK 2006/1/343: „Przesłanką orzeczenia kary łącznej jest popełnienie więcej niż jednego przestępstwa zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych właśnie przestępstw. Instytucja zbiegu przestępstw, będąca konieczną przesłanką orzeczenia kary łącznej, ma charakter czysto materialny, niezależny od możliwych konfiguracji procesowych. Przepis art. 85 k.k. konstruuje realny zbieg przestępstw nie w zależności od sytuacji procesowej sprawcy, ale na podstawie jego obiektywnych i zamierzonych zachowań. Zawinionych, gdyż od sprawcy zależy czy popełnia kolejne przestępstwo zanim doszło do pociągnięcia go do odpowiedzialności karnej (choćby nieprawomocnie) za inny czyn, czy też pomimo tego. Nie traci charakteru pierwszego chronologicznie wyroku, który przerywa zbieg przestępstw będący konieczną przesłanką orzeczenia kary łącznej, również w ramach wyroku łącznego, wyrok skazujący pierwszej instancji, który został uchylony, w związku z czym sprawę przekazano do ponownego rozpoznania, pod warunkiem, że po ponownym rozpoznaniu sprawy ponownie wydany zostanie wyrok skazujący”).

Z uwagi na powyższe Sąd konstruując ciąg brał pod uwagę w sprawie VII K 533/10 wyrok pierwszy, a więc wydany w dniu 6 listopada 2009 r., mimo, że został on uchylony przez Sąd II. instancji, a sprawę przekazano do ponownego rozpoznania. Następnie bowiem zapadł również wyrok skazujący – w dniu 17 czerwca 2011 r. Jednak już wyrok z dnia

6 listopada 2009 r. przerywał ciąg, gdyż był pierwszym chronologicznie wyrokiem dla czynów, których popełnienie zarzucono K. H. w tych dwóch sprawach (to jest XV K 651/10 i VII K 533/10).

W związku z powyższym nie znaleziono podstaw do połączenia kar z powyższych wyroków z karą orzeczoną w sprawie XV K 438/10 (k. 32-34). Czyny w niej oceniane popełniono w dniach od 10 stycznia do 7 lutego 2010 roku, czyli już po wydaniu pierwszego wyroku w sprawie VII K 533/10, który zapadł w dniu 6 listopada 2009 roku. Zatem kara orzeczone w sprawie XV K 438/10 podlega odrębnemu wykonaniu i dlatego też postępowanie w tej części również umorzono na mocy art. 572 kpk.

Jeśli zaś chodzi o wyroki wydane w sprawach XV K 982/08, VII K 451/08 oraz XV K 1896/08 Sądu Rejonowego w Białymstoku również postępowanie umorzono na zasadzie art. 572 kpk z uwagi na brak warunków do orzeczenia kary łącznej. O ile bowiem czyny, których dotyczyła sprawa XV K 1896/08 (wyrok z dnia 15 stycznia 2010 r.) zostały popełnione w dniach 29 i 30 kwietnia 2008 r. i 16 maja 2008 r. (k. 31), a więc przed wydaniem pierwszego wyroku w sprawie VII K 533/10 (6 listopada 2009 r.), o tyle połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych w tych dwóch sprawach skutkowałyby rozbiciem kary łącznej orzeczonej w punkcie II. wyroku ze sprawy XV K 1332/10, jak również rozbiciem kary łącznej orzeczonej w sprawie XV K 1896/08. Byłoby to rozstrzygnięcie niekorzystne dla skazanego. Z tych samych przyczyn kary z wyroków XV K 982/08 i VII K 451/08 nie podlegały łączeniu z karami z innych spraw.

Wobec powyższego, Sąd połączył kary pozbawiania wolności orzeczone wobec K. H. w sprawach XV K 651/10 (k. 41-42) i VII K 533/10 (k. 39-40) Sądu Rejonowego w Białymstoku. W tym celu rozłączył karę łączną orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 22 lipca 2010 roku w sprawie o sygn. XV K 651/10.

W odniesieniu do kar jednostkowych ze spraw XV K 651/10 i VII K 533/10 Sąd miał możliwość wymierzenia kary łącznej w granicach od 1 roku pozbawienia wolności do 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności, to jest – zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk – od najwyższej z wymierzonych kar do ich sumy, przy czym wynika ona z kar jednostkowych wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Przy wymierzaniu kary łącznej, Sąd wziął pod uwagę takie okoliczności jak: charakter i rodzaj popełnionych przez skazanego czynów, więź przedmiotową i podmiotową łączącą te czyny, a także przesłankę prognostyczną dotyczącą zachowania sprawcy. Związek podmiotowy i przedmiotowy pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami jest okolicznością decydującą w poważnej mierze o stopniu zastosowania zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej. Z kolei mechaniczne zsumowanie kar orzeczonych wyrokami jednostkowymi, a zatem oparcie się o zasadę kumulacji, nie oddaje istoty kary łącznej i wyroku łącznego, albowiem byłby to wyraz czystej formy odpłaty, a automatyzm przy wymiarze kar nie jest dopuszczalny. Sąd nie dopatrył się również okoliczności mogących stanowić podstawę do zastosowania zasady pełnej absorpcji ze względu na zasady prewencji indywidualnej i ogólnej, które należało mieć na uwadze przy wymiarze kary łącznej.

Wymierzając kary łączne Sąd miał na uwadze przede wszystkim cele wychowawcze kary, nie znalazł bowiem podstaw do zastosowania zasady absorpcji. Sąd podziela przy tym pogląd wyrażony w orzecznictwie, iż „orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści (...) poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji” (tak w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20.09.2001 r., sygn. akt II AKa 154/01, Prok. i Pr. - wkł. 2002/4/26, KZS 2002/5/62, LEX nr 52312).

Sąd wziął pod uwagę, że skazany był dziewięciokrotnie karany, zaś pomiędzy czynami, których dotyczyła kara łączna, istnieje ścisły związek przedmiotowo – podmiotowy, gdyż skazany dopuszczał się w przeważającej części przestępstw przeciwko mieniu stypizowanych w art. 278 i 288 kk. Zatem czyny popełnione przez skazanego godziły przeważnie w mienie i były popełnione w krótkich odstępach czasu. Mając to na uwadze Sąd doszedł do wniosku, iż kary łączne oparte o zasadę asperacji (mieszaną) odzwierciedlają całościowo naganność czynów popełnionych przez

wnioskodawcę, a jednocześnie będą najbardziej sprawiedliwe i adekwatne do wagi popełnionych występów oraz spełnią cele prewencyjne.

Na zastosowanie zasady asperacji miała też wpływ treść opinii o skazanym sporządzonej przez Zastępcę Dyrektora Zakładu Karnego w I. (k. 22 – 23). Z opinii o skazanym wynika, iż jego funkcjonowanie w izolacji jest bardzo dobre. Był 24 razy nagradzany i tylko raz karany. Podejmuje nieodpłatnie zatrudnienie na terenie Zakładu Karnego i swoje obowiązki w tym zakresie wykonuje bardzo dobrze i sumiennie. W stosunku do przełożonych zachowuje się zgodnie z regulaminem a w środowisku osadzonych funkcjonuje zgodnie. Przestrzega także porządku i dyscypliny. Jest osobą uzależnioną od alkoholu i na dzień 26 czerwca 2014 ma wyznaczony termin podjęcia leczenia odwykowego na terenie Zakładu Karnego. Także na terenie Zakładu Karnego ukończył gimnazjum a obecnie kontynuuje naukę w systemie kursowym w specjalizacji ślusarza. Brał udział w programie readaptacji Treningu Zastępowania Agresji i podczas zajęć wykazywał się dużym zaangażowaniem i aktywnością. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, a zadania realizuje w stopniu dobrym. Odnośnie popełnionych przestępstw deklaruje stosunek krytyczny. Należy do podkultury przestępczej, choć nie odnotowano na tym tle negatywnych zachowań. Zatem jego postawa świadczy o tym, że istnieje pozytywna przesłanka prognostyczna dotycząca zachowania sprawcy i karę łączną można orzec w oparciu o zasadę asperacji, nie zaś kumulacji. Tak ukształtowana kara łączna spełni wymogi prewencji ogólnej i będzie wychowawcza wobec skazanego. Uwzględni ona także dyrektywy wymiaru kary. Z kolei wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji byłoby niczym nieuzasadnioną premią za dokonanie kilku kolejnych przestępstw. Wychowawcze cele kary wymagały zatem w ocenie Sądu wymierzenia kary surowszej niż najwyższa z orzeczonych kar.

Kierując się wyżej wskazanymi przesłankami Sąd połączył kary pozbawienia wolności w sprawach XV K 651/10 i VII K 533/10 Sądu Rejonowego w Białymstoku i orzekł karę łączną w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy.

Na poczet kary łącznej Sąd zaliczył skazanemu na mocy art. 577 kpk okresy odbytych już kar w sprawach podlegających łączeniu.

W pozostałym zakresie Sąd pozostawił wyroki w poszczególnych sprawach do odrębnego wykonania.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono na mocy § 14 ust. 5 oraz § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

Wobec trudnej sytuacji majątkowej skazanego, który jest osobą pozbawioną wolności i nie posiada dochodów, w myśl art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych.